

Nr. 1020

Zondag 10 mei 2009 (avonddienst)

Schriftlezing: Maleachi 2: 1-9

Lieve gemeente,

Vanmorgen keken we naar het erge van een slordige aanbidding. Maleachi spreekt in het bijzonder tot de priesters in de tempel.

Vs. 6: 'Als ik jullie heer ben, zegt de HEER van de hemelse machten, waar is dan je ontzag voor mij? Jullie priesters minachten mijn naam'. Al is het probleem van een slordige aanbidding een volksprobleem, denk aan die boer, die een kreupel schaap kiest i.p.v. een gezond.

In hfdst. 2 richt Maleachi zich direct tot de priesters. Vs. 1: 'Wat volgt, priesters, is mijn besluit of aanzegging', (zo de NBG).

Voor we naar wat er volgt kijken, vragen we ons af hoe relevant dit voor ons is. Wie zijn vandaag de priesters? Of zijn er géén?

Het N.T. gebruikt nooit de term priester voor een voorganger of oudste in de kerk. Er is geen officieel priesterschap in de N.T.-kerk. En de reden is duidelijk: Jezus Christus is de permanente priester geworden en het O.T.-priesterschap is nu verouderd.

Hebr. 7:23-25 zegt: De priesters volgden elkaar generaties lang op, omdat de dood hun belette priester te blijven, terwijl Jezus Christus priester zonder opvolger is, omdat Hij tot in eeuwigheid blijft. Zo kan Hij ieder die door hem tot God komt volkomen redden, omdat hij voor altijd leeft en zo voor hen kan pleiten.

Jezus Christus is de enige priester tussen ons en God. Hij is de enige opvolger van de O.T.-priesters door zichzelf op te offeren als zoenoffer voor de zonden en Hij doet voor ons voorbede in de hemel.

Er is in de N.T.-kerk geen officieel priesterschap.

Dat is ook ons protestantse/gereformeerde bezwaar tegen de R.K.-kerk. Het offer van Jezus Christus wordt geminimaliseerd doordat de mis een herhaald zoenoffer is. Brood en wijn worden getranssubstantieerd tot het lichaam en bloed van Jezus Christus en geofferd op het altaar in de kerk voor God tot vergeving van zonden.

Qua terminologie, heilige handelingen en voorwerpen in het liturgisch centrum is er een terechte grondige wijziging geweest gedurende de reformatie.

Jezus Christus is de enige priester tussen ons en God. Dat moeten we onderwijzen, helder maken. Hij beëindigde het Oud-Testamentische priesterschap.

Toch spreekt het N.T. over de hele gemeente als een heilig priesterschap, een koninkrijk van priesters. (1 Petrus 2). Johannes zegt dat Jezus Christus de kerk gemaakt heeft tot priesters voor God, zijn Vader. (Openbaring 1: 6).

Dit betekent dat Jezus Christus de weg tot God voor ons allen geopend heeft. We hebben geen andere bemiddelaar nodig.

Kerkleiders heten geen priesters vanwege hun taken. En dat brengt ons tot de vraag: Waren er voor de priesters nog andere taken naast het brengen van offers, die doorgaan in het N.T.? Het antwoord is "ja".

Maleachi 2: 7: "Kennis ligt op de lippen van de priester en waarheid zoekt men in wat hij zegt, want Hij is een bode van de Heer van de hemelse machten".

Met andere woorden: de priesters waren leraars. En die taak gaat door in het N.T.

Ef. 4: 11 zegt, dat Jezus Christus herders en leraars aan de kerk geeft om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst.

Ouderlingen/oudsten geven onderwijs en leiding aan de gemeente. Dus Maleachi 2 is relevant voor ons, omdat Maleachi spreekt over de taak voor leidinggevenden in de kerk. Ze geven onderwijs en zijn een moreel voorbeeld voor de mensen.

Het gaat vanavond dus vooral over de taak van leidinggevenden, maar het zal de interesse van ons allemaal hebben. Waarom?

- om dagelijks te bidden voor de Raad en de leidinggevenden. Je kunt niet goed bidden als je niet weet wat de bijbel over een taak zegt en waar de valkuilen liggen, de mogelijke misstappen.

- u mag de oudste/kerkenraad ter verantwoording roepen op een Bijbelse visie voor hun taak. Zij voeren het uit, maar de verantwoording is gezamenlijk.

- het is voor een herder en leraar een grote bemoediging wanneer mensen reageren op zijn werk met meedenken en meespreken, wanneer we de visie delen hoe we kerk zijn en samen God glorie geven.

Misstappen noemen is dan niet plezierig, maar wel nodig. Maleachi verzwijgt ze niet. Die hebben te maken met het geven van een verkeerd voorbeeld als het gaat om schijnheiligheid, eigenbelang, wereldgelijkvormigheid, ongevoeligheid, seksuele misstappen, gierigheid, hoogmoed of roddel. Deze schaden de kerk enorm. Maar een grotere schade geeft het brengen van onbijbels onderwijs, het verdraaien van de bijbelse waarheid, het verknippen van de bijbelse boodschap, zodat God niet groot gemaakt wordt, mensen niet gered worden van de verlorenheid en de kerk niet gebouwd wordt.

In dit stuk worden een aantal fouten van priesters aangewezen en een aantal successen. In vs. 2, 8 en 9 staan vier gebreken van de priesters, de herders, de leraars in de dagen van Maleachi. In vs. 5, 6 en 7 beschrijft hij zegeningen in de bediening van het Woord.

Allereerst de missers:

1. De fout van het niet luisteren naar God.

‘Als jullie niet luisteren... dan zal Ik jullie met mijn vloek treffen’, vs. 2. Een gevaar voor een pastorale bediening is, dat de stem van God smoort in alle andere stemmen. Dat we andere mensen meer plezier willen doen dan God. En dat is erg.

Waarom? Dan verloochen je je missie, zoals vs. 7 dat omschrijft: ‘bode zijn van de Heer van de hemelse machten’.

Er is een groot verschil tussen uitleg geven over antieke teksten en boodschapper van God zijn. God geeft Predikers aan de Kerk niet om discussies te leiden of problemen uit te leggen of teksten te analyseren, maar om zijn boodschap aan mensen te vertellen.

Ik las dat een kerklid elders in het land bezorgt tot zijn predikant zei: ‘Dominee we weten wat commentatoren zeggen en wat economen zeggen en de politici; maar wat we van u willen horen is: wat heeft God te zeggen’.

2. De fout van het niet in ere houden van Gods Naam.

Vs. 2: ‘Dat je mijn naam in ere moet houden’. Het woord voor houden is in het Hebreeuws ‘Nathan’, dat betekent allereerst ‘geven’. En dat met eer, met glorie gecombineerd is meer een daad: glorie geven aan God.

De priesters gaven God geen glorie, het ging om henzelf, hun belang, hun portemonnee, hun positie.

En het punt hier is niet zozeer dat ze het nooit over de glorie van God hadden, maar dat het niet hun doel was, hun drive. Ze gaven er niet om.

En dat is voor ons een vraag: Geef ik om Gods glorie?

Geven we als SGA om Gods glorie?

En komt dat voor de andere dingen in ons leven?
Komt dat uit in ons privé leven en publieke leven?

3. De fout van afwijken van de weg die God wees.

Vs. 8: 'Maar jullie zijn afgeweken van de weg, die Ik je wees'.

In hun leven gaven ze niet het goede voorbeeld. Hun leven wees niet als een kompasnaald de goede richting aan. Meer dan hetgeen we zeggen, heeft ons voorbeeld invloed in ons gezin, onze kring, de gemeente enz.

Het gevolg is vs.8: 'Veel mensen zijn gestruikeld door wat jullie leerden'. Wie leiding geeft ontvangt een strenger oordeel en dat is vanwege dit gevaar.

4. De fout van het geen waarde hechten aan Gods wetten.

Vs.9: '...en jullie hechten geen waarde aan mijn wetten'.

De priesters behandelden het woord van God op dezelfde wijze als ze met de offers omgingen. Ze offerden uit eigen belang, spaarden de beste dieren voor zichzelf. Zo gingen ze ook met het onderwijs om. Wat levert het meeste op?

Je bespeelt je publiek. Je gaat niet op tenen staan en smeert met stroop.

En intussen is er geen oog meer voor God en voor de glorie van God en het geven van glorie aan God.

Maleachi neemt het hoog op namens God en wijst deze fouten aan.

Hij roept op tot verandering, om met zegen werkzaam te zijn.

Dan nu de zegen van de priesterlijke bediening. Je kunt deze beschrijven in vs. 5-7 als een boom met een diepe wortel, een sterke stam, brede takken en leven gevende vrucht, vgl. Psalm1.

1. De wortel

De wortel van een goede prediking is het verbond dat God maakt met hem, vs. 4-5: 'Weet dat Ik dit besloten heb op grond van mijn verbond met Levi', zegt de Heer van de hemelse machten. 'Ik beloofde Levi leven en vrede en die heb ik hem gegeven. Van Levi verwachtte ik eerbied en hij, vervuld van diep ontzag voor mijn naam, eerde mij !'

Levi was de zoon van Jakob en werd in een bijzondere dienst genomen door God, omdat hij er voor koos niet met het volk het gouden kalf te vereren. Uit deze stam kwamen de priesters, die God mochten vereren in de tabernakel en later de tempel en het volk onderwijs gaven.

Deze tekst zegt: Zo wilde God het. En zo voerden tallozen het uit met eerbied en ontzag voor God. Dat is de wortel. Hier ligt het begin van alle kennis, zegt Spreuken 1: 7.

2. De stam.

Wat is de stam van de woordbediening? De stam is een verlangen om Gods woord waarheid te laten worden in eigen leven en omgeving.

Vs. 6: Alles wat hij onderwees bevatte waarheid.

Vs. 7: Kennis ligt op de lippen van de priester en waarheid zoekt men in wat hij zegt.

Ik denk hierbij aan ons verlangen als SGA: Het is ons verlangen om in onze omgeving in woord en daad als volgelingen van Jezus Christus te worden herkend.

We willen niet alleen voor onszelf goed bezig zijn, maar ook voor onze omgeving.

En vooral willen we dat niet naar menselijke maatstaven en waardering, maar naar goddelijke maatstaven en waardering.

Waarheid in denken en doen.

Transparant tot op het vaderhart van God.

3. De takken.

De takken zijn een leven van heiligheid en oprechtheid. Vs. 6: 'Er kwam niets verkeerd over zijn lippen. Hij was rechtschapen en leefde in vrede met mij'.

Leven in vrede met God geeft een leven van vrede met elkaar. Dat geeft duidelijkheid in motieven. Daarom doen we het.

4. De vrucht.

De vrucht is dat velen worden gered. Vs. 6: 'Velen hield hij af van het kwaad'.

Er is veel kwaad in onze maatschappij, in ons eigen hart. Door de woordbediening ontvangen we het nieuwe leven, dankzij het verzoenende lijden en sterven van Jezus Christus. Dit is door en door goed en maakt ons goed en doet ons goed terecht komen.

Bid voor onze gemeente.

Bid voor mij als prediker.

Bid dat we de redding van God mogen horen, beleven en doorgeven.

Amen.